

25 Μαΐου, 1994

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΚΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡ-
ΤΕΜΗΣ, Δ/στές]

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΛΑΡΤΙΔΗΣ,

Εφεσείων-Αιτητής,

v.

ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

ΤΟΥ ΕΦΟΡΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Εφεσιβλήτων-Καθ' ων η Αίτηση.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1141).

-
- 5 *Φόρος Εισοδήματος — Φορολογικά έτη 1975 μέχρι 1981 και 1983 — Είσπραξη φόρου — Αναστολή πληρωμής φόρου — Οι περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμοι, 1978-1979, Άρθρο 37(2) — Η αναστολή της πληρωμής φόρου έχει την ίδια φύση με την αναστολή εκτέλεσης πρωτοβάθμιας χρηματικής απόφασης μέχρι την εκδίκαση έφεσης — Η υποχρέωση του φορολογούμενου συμπεριλαμβάνει και την υποχρέωση για καταβολή τόκου επί του οφειλομένου φόρου που κατά την κρίση του Δικαστηρίου ορθά επιβλήθηκε.*
- 10 *Λέξεις και Φράσεις — "Τόκος" στον περί Τόκου Νόμο του 1977, (Αρ. 2/77), άρθρο 2 και στους Φορολογικούς Νόμους.*
- 15 *Πράξεις ή αποφάσεις μέσα στην έννοια του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Φόρος Εισοδήματος — Ειδοποιήσεις Επιβολής Φορολογίας ταυτόσημες με Ειδοποιήσεις Τελικής Φορολογίας που αποστάληκαν από τον Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων προς τον εφεσείοντα, δυνάμει του Άρθρου 20(5) των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων 1978-1979 — Είναι πληροφοριακού χαρακτήρα και δεν συνιστούν εκτελεστή διοικητική πράξη μέσα στην έννοια του Άρθρου 146 του Συντάγματος.*
- 20 *Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα Άρθρο 146.4 — Ποιά η εξουσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου σε διοικητικές προσφυγές.*
- 25 *Οι φορολογίες του εφεσείοντα για τα πιο πάνω φορολογικά έτη βεβαιώθηκαν από τον Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων, (ο "Διευθυντής") με επιστολή ημερομηνίας 12.1.1985, εκτός του φορολογικού έτους 1978 που βεβαιώθηκε με επιστολή*

ημερομηνίας 27.2.1985. Στην απόφαση του Διευθυντή ζητήθηκε επίσης τόκος προς 6% / 9% ετήσια λόγω αδικαιολόγητης παράλειψης, πληρωτέος από 1η Δεκεμβρίου του φορολογικού έτους για τα φορολογικά έτη 1975, 1976, 1977, 1978, 1979/78 και από 1η Ιουλίου του επόμενου χρόνου για τα φορολογικά έτη 1979, 1980, 1981 και 1983. 5

Καταχωρήθηκε προσφυγή υπ' αρ. 379/85 κατά της πιο πάνω απόφασης χωρίς να προσβάλλεται το μέρος της που αφορούσε την επιβολή τόκου.

Η πιο πάνω προσφυγή συνεκδικάσθηκε με την προσφυγή του Γεώργιου Κονάρη. Και οι δύο προσφυγές απορρίφθηκαν τον Μάιο του 1988. 10

Στις 8.11.1988, ο Διευθυντής έστειλε στον εφεσείοντα Ειδοποιήσεις Επιβολής Φορολογίας βάσει του Κώδικα 8 που ήταν ταυτόσημες με τις Ειδοποιήσεις που αποτέλεσαν αντικείμενο της προσφυγής υπ' αρ. 379/85 με καθορισμένη ημερομηνία πληρωμής φόρου την 31.12.1988. 15

Στις 6.12.1988 ζητήθηκε από τον εφεσείοντα απαλλαγή από την πληρωμή τόκου για την περίοδο 15.3.1985, ημερομηνία καταχώρησης της προσφυγής υπ' αρ. 379/85, μέχρι τις 10.5.1988 ημερομηνία έκδοσης της απόφασης. 20

Στις 12.12.1988, ο Διευθυντής πληροφόρησε με επιστολή του τον δικηγόρο του εφεσείοντα ότι ο εφεσείων είναι υποχρεωμένος να καταβάλει τόκο για όλα τα φορολογικά έτη σύμφωνα με τις ειδοποιήσεις επιβολής φορολογίας λόγω του ότι στην απόφαση που εκδόθηκε από το Δικαστήριο δεν αναφέρετο οτιδήποτε σχετικά με τον πληρωτέο τόκο επί των οφειλομένων ποσών φόρου. 25

Στις 20.2.1989 ο εφεσείων καταχώρησε προσφυγή υπ' αρ. 123/89 με την οποία ζητούσε ακύρωση της απόφασης του Διευθυντή υπό ημερ. 12.12.1988. Η προσφυγή αυτή απορρίφθηκε από το πρωτόδικο Δικαστήριο για τον λόγο ότι η απόφαση που προσβλήθηκε δεν ήταν εκτελεστή διοικητική πράξη. 30

Στην έφεση που ακολούθησε, ο δικηγόρος του εφεσείοντα ισχυρίσθηκε ότι η καταχώρηση της προσφυγής σαν αποτέλεσμα της οποίας αναστέλλεται η πληρωμή του φόρου, συνεπάγεται αναστολή πληρωμής τόκου πάνω στο φόρο για την περίοδο που ο φόρος δεν είναι πληρωτέος, λόγω της αναστολής. Επίσης ισχυρίσθηκε ότι η απόφαση του Διευθυντή ημερομ. 12.12.1985 είναι εκτελεστή διοικητική πράξη. 35

Αντίθετα ο δικηγόρος του Διευθυντή ισχυρίσθηκε ότι: α) μετά την απόρριψη της προσφυγής υπ' αρ. 379/85 το ζήτημα της νομιμότητας της επιβολής του φόρου, με την απόφαση του 1985, δεν μπο- 40

5 ρούσε να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής β) η επιβολή τόκου με βάση την απόφαση του 1985 επικυρώθηκε από τη δικαστική απόφαση και/ή από την παράλειψη προσβολής του μέρους της απόφασης που αναφέρεται στον τόκο και γ) οι Ειδοποιήσεις του Νοεμβρίου του 1988, ήταν πληροφοριακού χαρακτήρα και δεν συνιστούσαν εκτελεστή διοικητική πράξη.

Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου, αφού αναφέρθηκε στις εξουσίες του Ανωτάτου Δικαστηρίου με βάση το Άρθρο 146 παρ. 4 του Συντάγματος, απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι:

10 1. Η απόφαση που προσβλήθηκε επικυρώθηκε με την απόρριψη της προσφυγής υπ' αρ. 379/85.

2. Η λέξη "τόκος" έχει οριστεί δικαστικά ως πληρωμή για τη χρήση χρήματος. Ο ορισμός του τόκου καθορίζεται στον περί Τόκου Νόμο του 1977 (Αρ. 2/77) άρθρο 2.

15 3. Στους Φορολογικούς Νόμους η λέξη "τόκος" δεν χρησιμοποιείται ως τεχνικός όρος, αλλά έχει τη συνήθη λαϊκή έννοιά της.

20 4. Η είσπραξη του φόρου αναστέλλεται με την καταχώρηση της προσφυγής (Άρθρο 37(2) του Νόμου). Η αναστολή διαρκεί μέχρι το πέρας της προσφυγής και δεν επηρεάζει την παραγωγή τόκου. Η αναστολή που προβλέπεται στο Άρθρο 37(2) του Νόμου έχει την ίδια φύση όπως η αναστολή εκτέλεσης πρωτοβάθμιας χρηματικής απόφασης μέχρι την εκδίκαση της έφεσης.

5. Το οφειλόμενο ποσό του φόρου και ο πληρωτέος τόκος καθορίστηκαν στην απόφαση του Διευθυντή το 1985.

25 6. Η επιστολή του Διευθυντή ημερομ. 12.12.1988 δεν περιέχει οποιαδήποτε έκφραση βούλησης της Διοίκησης που να δημιουργεί, καταργεί ή αλλοιώνει την υποχρέωση του εφεσέοντα.

7. Η προσφυγή είναι απαράδεκτη για τον λόγο ότι δεν προσβλήθηκε με αυτή οποιαδήποτε εκτελεστή διοικητική πράξη.

30 Η έφεση απορρίπτεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Bennet v Ogston (H. M. Inspector of Taxes) [1930] 15 T.C. 374, 379.

35 *Bond v Barrow Haematite Steel Co. [1902] 1 Ch. 353, 363.*

Schulze v Bensted, 7 T.C. 30, 33.

Riches v Westminster Bank Ltd [1947] 1 All E.R. 469.

Craig v Federal Commissioner of Taxation [1945] 70 C.L.R. 441.

Έφεση.

Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανώτατου Δικαστηρίου Κύπρου (Πικής, Δ.) που δόθηκε στις 4 Ιουνίου, 1990 (Προσφυγή αρ. 123/89) με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή του εφεσείοντα εναντίον της επιβληθείσας σ' αυτόν φορολογίας. 5

Κ. Μελάς με Χρ. Δημητρίου (κα), για τον εφεσείοντα.

Γ. Λαζάρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους εφεσίβλητους. 10

Cur. adv. vult.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Με την έφεση αυτή ζητείται η ανατροπή της Απόφασης Δικαστή του Δικαστηρίου τούτου, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή του εφεσείοντα, για το λόγο ότι δεν προσβλήθηκε εκτελεστική διοικητική πράξη. 15

Ο εφεσείων είχε φορολογητέο εισόδημα για τα φορολογικά έτη 1975 έως 1981 και 1983. Υπέβαλε Φορολογικές Δηλώσεις για τα πιο πάνω χρόνια μέσω του λογιστή του.

Ο Έφορος επί του Φόρου Εισοδήματος δε δέχτηκε τις 20 δηλώσεις του αιτητή και επέβαλε φορολογίες φόρου εισοδήματος, με βάση τις πρόνοιες του Άρθρου 13(2)(β) των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων του 1978 έως 1979, (Αρ. 4/78, 23/78 και 41/79), (ο "Νόμος").

Υποβλήθηκαν ενστάσεις σε όλες τις πιο πάνω φορολογίες. 25

Ο Διευθυντής του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων, (ο "Διευθυντής"), δυνάμει του Άρθρου 20(5) του Νόμου, απέρριψε τις ενστάσεις, έστειλε Ειδοποιήσεις τελικής φορολογίας και κοινοποίησε την απόφασή του για όλα τα 30

έτη με επιστολή ημερομηνίας 12 Ιανουαρίου, 1985, εκτός του φορολογικού έτους 1978, που η απόφαση κοινοποιήθηκε με επιστολή ημερομηνίας 27 Φεβρουαρίου, 1985. Στην απόφαση του Διευθυντή και τις Ειδοποιήσεις Επιβολής Φορολογίας αναγράφεται:-

10 "Επειδή η καθυστέρηση στη διενέργεια της βεβαίωσης της φορολογίας οφείλεται στη δική σας αδικαιολόγητη παράλειψη τόκος προς 6%/9% ετήσια καθίσταται πληρωτέος από ..." (1η Δεκεμβρίου του φορολογικού έτους για τα φορολογικά έτη 1975, 1976, 1977, 1978, 1979/78 και από 1η Ιουλίου του επομένου χρόνου για τα φορολογικά έτη 1979, 1980, 1981 και 1983)

15 Η νομιμότητα της απόφασης του Διευθυντή προσβλήθηκε με την Προσφυγή Αρ. 379/85, που συνεχδικάστηκε με την Προσφυγή Αρ. 378/85 του Γεώργιου Κονάρη.

Οι λόγοι που προβλήθηκαν για την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης δεν αναφέρονταν στην επιβολή τόκου.

Οι προσφυγές απορρίφθηκαν στις 10 Μαΐου, 1988.

20 Στις 8 Νοεμβρίου, 1988, ο Διευθυντής έστειλε στον εφεσείοντα Ειδοποιήσεις Επιβολής Φορολογίας με βάση τον Κώδικα 8 ταυτόσημες με τις Ειδοποιήσεις που είχε αποστείλει στις 12 Ιανουαρίου και 27 Φεβρουαρίου, 1985, που ήταν το αντικείμενο της Προσφυγής Αρ. 379/85 στις 25 οποίες οριζόταν ημερομηνία πληρωμής του φόρου η 31η Δεκεμβρίου, 1988.

30 Στις 6 Δεκεμβρίου, 1988, οι δικηγόροι του εφεσείοντα ζήτησαν απαλλαγή από την πληρωμή τόκου για την περίοδο 15 Μαρτίου, 1985, ημερομηνία καταχώρισης της Προσφυγής Αρ. 379/85, μέχρι τις 10 Μαΐου, 1988, ημέρα έκδοσης της Απόφασης, γιατί τα θέματα που εγέρθηκαν στην προσφυγή ήταν σοβαρά. Ζήτησαν, περαιτέρω, την απαλλαγή τόκου για την περίοδο πριν την καταχώριση της προσφυγής, γιατί οι Δηλώσεις Φορολογίας υποβλήθηκαν

έγκαιρα.

Στις 12 Δεκεμβρίου, 1988, ο Διευθυντής απάντησε στους δικηγόρους του αιτητή με την πιο κάτω επιστολή:-

"Σωκράτης Λαρτίδης

Αναφέρομαι στην επιστολή σας της 6ης Δεκεμβρίου 1988 σχετικά με τον τόκο που ζητείται από τον πιο πάνω πελάτη σας για την περίοδο από 15.3.85 μέχρι 10.5.88 που η υπόθεσή του εκκρεμούσε ενώπιον του Δικαστηρίου και σας πληροφορώ όπως πιο κάτω:-

(α) Σύμφωνα με το άρθρο 42(3) των Περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων του 1978-1979 το Δικαστήριο έχει εξουσία να επιδικάσει τόκο πάνω στο οφειλόμενο ποσό φόρου από την ημερομηνία που ο φόρος είναι πληρωτέος.

(β) Στην περίπτωση του κ. Σ. Λαρτίδη, όπως φαίνεται και στην απόφαση που εκδόθηκε, το Δικαστήριο δεν ανέφερε οτιδήποτε σχετικά με τον πληρωτέο τόκο πάνω στα οφειλόμενα ποσά φόρου και κατά συνέπεια θεωρείται ότι η απόφαση του Γραφείου όπως ο φορολογούμενος πληρώσει τόκο από τις ημερομηνίες που αναφέρονται στις σχετικές ειδοποιήσεις μέχρι την ημερομηνία πληρωμής έχει επικυρωθεί.

(γ) Έτσι, ο πελάτης σας πρέπει να πληρώσει τόκο για όλα τα φορολογικά έτη από το 1975 μέχρι το 1983 σύμφωνα με τις ειδοποιήσεις επιβολής φορολογίας."

Στις 20 Φεβρουαρίου, 1989, ο εφeseίων καταχώρισε την Προσφυγή Αρ. 123/89, με την οποία ζητούσε την πιο κάτω θεραπεία:-

"Δήλωσιν του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η πράξις και/ή η απόφασις των καθ' ων η αίτησις ημερ. 12.12.88

περί επιβολής πληρωμής τόκων υπό του αιτητού για όλα τα φορολογικά έτη από 1975-1983 συμφώνως των ειδοποιήσεων επιβολής φορολογίας είναι άκυρος, παράνομη και εστερημένη οιοδήποτε εννόμου αποτελέσματος."

5

Ο δικηγόρος του Διευθυντή πρόβαλε ότι οι Ειδοποιήσεις Επιβολής Φορολογίας της 8ης Νοεμβρίου, 1988, και η επιστολή ημερομηνίας 12 Δεκεμβρίου, 1988, δεν περιέχουν εκτελεστή διοικητική απόφαση. Είναι πληροφοριακού χαρακτήρα.

10

Στερούνται το στοιχείο της εκτελεστότητας, που συνιστά προϋπόθεση για την άσκηση της Αναθεωρητικής Δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου, κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος.

15

Το πρωτόδικο Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή, για το λόγο ότι η 'απόφαση' που προσβλήθηκε δεν ήταν εκτελεστή, ούτε εύλογα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως απόφαση και, ως εκ τούτου, η προσφυγή εστερείτο αντικείμενου.

20

Ο δικηγόρος του εφεσείοντα σιωπηρά εγκατέλειψε την έφεσή του αναφορικά με την περίοδο πριν την ημερομηνία καταχώρισης της προσφυγής. Επιχειρηματολόγησε ότι η καταχώριση προσφυγής ανέστειλε την υποχρέωση πληρωμής του φόρου. Η αναστολή πληρωμής του φόρου συνεπά-

25

γεται την αναστολή παραγωγής τόκου από το φόρο για την περίοδο που δεν είναι πληρωτέος, λόγω της αναστολής. Για την περίοδο από 10 Μαΐου, 1988, μέχρι 8 Νοεμβρίου, 1988, υπέβαλε ότι ο Διευθυντής καθυστέρησε να στείλει τις Ειδοποιήσεις, οι οποίες μπορούσαν να στα-

30

λούν αμέσως μετά την έκδοση της Δικαστικής Απόφασης. Η επιστολή ημερομηνίας 12 Δεκεμβρίου, 1988, περιέχει απόφαση του Διευθυντή, η οποία είναι εκτελεστή διοικητική πράξη, γιατί εκφράζει τη βούληση της Διοίκησης και συνεπάγεται τη δημιουργία, ή/και αλλοίωση, ή/και τροπο-

35

ποίηση υποχρεώσεων και δικαιωμάτων του εφεσείοντα.

Ο δικηγόρος του Διευθυντή, από την άλλη πλευρά, εισηγήθηκε ότι το ζήτημα της νομιμότητας της επιβολής του φόρου, με την απόφαση του 1985, δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής μετά την απορριπτική Απόφαση του Δικαστηρίου στην Προσφυγή Αρ. 379/85. Η επιβολή τόκου, όπως καθορίστηκε στην απόφαση του 1985, επικυρώθηκε από τη Δικαστική Απόφαση και/ή από την παράλειψη προσβολής του μέρους της απόφασης που αναφέρεται στον τόκο. Μετά την απόρριψη της προσφυγής έπαυσε να υπάρχει αναστολή πληρωμής. Η αναστολή πληρωμής δεν εμποδίζει με οποιοδήποτε τρόπο την παραγωγή τόκου σύμφωνα με την απόφαση του 1985. Οι Ειδοποιήσεις του Νοεμβρίου του 1988 και η επιστολή της 12ης Δεκεμβρίου, 1988, είναι πληροφοριακού χαρακτήρα και δε συνιστούν εκτελεστή διοικητική πράξη.

Η εξουσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, με βάση το Άρθρο 146 του Συντάγματος, καθορίζεται στην παράγραφο 4, που έχει ως εξής:-

"4. Επί τοιαύτης προσφυγής το δικαστήριο δύναται, διά της αποφάσεως αυτού:

(α) να επικυρώση, εν όλω ή εν μέρει, την τοιαύτην απόφασιν ή πράξιν ή παράλειψιν· ή

(β) να κηρύξη την απόφασιν ή την πράξιν, εν όλω ή εν μέρει, άκυρον και εστερημένην οιοδήποτε αποτελέσματος· ή

(γ) να κηρύξη την παράλειψιν εν όλω ή εν μέρει άκυρον και ό,τι παν το παραλειφθέν έδει να είχεν εκτελεσθή."

Η απορριπτική Απόφαση του Δικαστηρίου στην Προσφυγή Αρ. 379/85 είναι επικύρωση της απόφασης που προσβλήθηκε.

"Τόκος" έχει οριστεί δικαστικά ως πληρωμή για τη χρήση χρήματος - (*Bennet v. Ogston (H.M. Inspector of*

- 5 *Taxes* [1930] 15 T.C. 374, 379, Rowlatt, J.) - αποζημίωση για καθυστέρηση πληρωμής - (*Bond v. Barrow Haematite Steel Co.* [1902] 1 Ch. 353, 363, Farwell, J.) - αποζημίωση στον πιστωτή για τη στέρηση της χρήσης των χρημάτων του - (*Schulze v. W. Bensted*, 7 T.C. 30, 33· *Riches v. Westminster Bank Ltd.* [1947] 1 All E.R. 469, στη σελ. 472).

Ο Lord Wright, στην υπόθεση *Riches v. Westminster*, (ανωτέρω), είπε στη σελ. 472:-

- 10 "The general idea is that he is entitled to compensation for the deprivation. From that point of view it would seem immaterial whether the money was due to him under a contract, express or implied, or a statute, or whether the money was due for any other reason in law.
15 In either case the money was due to him and was not paid, or, in other words, was withheld from him by the debtor after the time when payment should have been made, in breach of his legal rights, and interest was a compensation whether the compensation was liquidated
20 under an agreement or statute ..., or was unliquidated and claimable under the Act as in the present case."

Ο περί Τόκου Νόμος του 1977, (Αρ. 2/77), ορίζει τον τόκο:- ('Άρθρο 2)

- 25 "' τόκος' σημαίνει την αμοιβήν ή αποζημίωσιν διά την χρήσιν ή διακράτησιν υπ' ενός προσώπου χρηματικού κεφαλαίου ανήκοντος ή οφειλομένου εις έτερον πρόσωπον και οιονδήποτε ποσόν, υπό μορφήν δικαιώματος, επιβαρύνσεως ή εξόδων ή οιανδήποτε άλλην μορφήν, πέραν του κεφαλαίου, πληρωτέον εις τον δικαιούχον του χρηματικού κεφαλαίου επ' ανταλλάγματι ή εν σχέσει προς την χρήσιν ή διακράτησιν του χρηματικού κεφαλαίου, αλλά δεν περιλαμβάνει ποσά άτινα νομίμως επιβάλλονται συμφώνως προς τας διατάξεις του
30 περί Τοκιστών Νόμου του 1962 ή συμφώνως προς τας διατάξεις του περί Ελέγχου Ενοικιαγοράς και Πωλήσεως επί Πιστώσει και Μισθώσεως Ιδιοκτησίας Νόμου
35

του 1966 υπό τινος τοκιστού ή διαθέτου, αναλόγως της περιπτώσεως, διά ενοίκια και δικαιώματα ενοικιαγοράς, έξοδα, επιβαρύνσεις ή δαπάνας."

Στους Φορολογικούς Νόμους η λέξη "τόκος" δε χρησιμοποιείται ως τεχνικός όρος, αλλά έχει τη συνήθη λαϊκή έννοιά της - (βλ. *Craig v. Federal Commissioner of Taxation* [1945] 70 C.L.R. 441, Latham, C.J., στη σελ. 446).

5

"Τόκος" στο Νόμο έχει τη συνήθη λαϊκή έννοιά του.

Όπως έχει αναφερθεί πιο πάνω, ο Διευθυντής επέβαλε την πληρωμή τόκου πάνω στο ποσό του φόρου κάθε φορολογικού έτους.

10

Η είσπραξη του φόρου αναστέλλεται με την καταχώριση της προσφυγής - (Άρθρο 37(2) του Νόμου). Η αναστολή διαρκεί μέχρι το πέρας της προσφυγής. Η αναστολή, στη διάρκεια που ισχύει, αποτελεί ανυπερβλήτο κώλυμα για είσπραξη. Δεν ασκεί καμιά επιρροή στο ύψος του φόρου ή στην παραγωγή τόκου.

15

Η αναστολή που προβλέπεται από το Άρθρο 37(2) του Νόμου δεν είναι διαφορετικής φύσεως από την αναστολή εκτέλεσης πρωτοβάθμιας χρηματικής απόφασης μέχρι την εκδίκαση έφεσης.

20

Με την επικύρωση της απόφασης του Διευθυντή, από τη Δικαστική Απόφαση στην Προσφυγή Αρ. 379/85, η αναστολή είσπραξης του φόρου τερματίστηκε. Στη διάρκεια της εκκρεμοδικίας το κεφάλαιο του φόρου παρήγε τόκο. Συνέχισε η ίδια νομική και πραγματική κατάσταση και μετά την έκδοση της Δικαστικής Απόφασης.

25

Το Άρθρο 21 του Νόμου προβλέπει ότι νέα βεβαίωση φορολογίας μπορεί να διενεργηθεί μέσα σε έξι μήνες από την έκδοση της δικαστικής απόφασης, εάν, συνεπεία της απόφασης στην προσφυγή, είναι ανάγκη να γίνει νέα βεβαίωση του φόρου για εφαρμογή της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

30

5 Στην παρούσα υπόθεση, η Απόφαση του Δικαστηρίου επικύρωσε την απόφαση του Διευθυντή και δε δημιούργησε ανάγκη για νέα βεβαίωση φόρου. Το οφειλόμενο ποσό του φόρου και ο πληρωτέος τόκος καθορίστηκαν στην απόφαση του Διευθυντή το 1985, που κοινοποιήθηκε στον εφεσείοντα. Ο τόκος ήταν πληρωτέος πάνω στο ποσό του φόρου, ή μέρος τούτου που δεν είχε πληρωθεί, μέχρι την εξόφληση του φόρου.

10 Η Δικαστική Απόφαση εκδόθηκε δημόσια και ο εφεσείων έλαβε γνώση αυτής την ίδια ημέρα, στις 10 Μαΐου, 1988.

Η οφειλή του εφεσείοντα δεν αλλοιώθηκε με την Απόφαση.

15 Οι Ειδοποιήσεις του Διευθυντή το Νοέμβριο του 1988 και η επιστολή της 12ης Δεκεμβρίου, 1988, δεν έγιναν ύστερα από οποιαδήποτε νέα έρευνα. Η επιστολή της 12ης Δεκεμβρίου, 1988, δεν περιέχει οποιαδήποτε έκφραση βούλησης της Διοίκησης που να δημιουργεί, καταργεί ή αλλοιώνει οποιοσδήποτε υποχρεώσεις ή δικαιώματα του εφεσείοντα, ούτε παράγει έννομα αποτελέσματα με άμεση εκτέλεση.

Με την προσφυγή δεν προσβλήθηκε οποιαδήποτε εκτελεστική διοικητική πράξη και, ως εκ τούτου, η προσφυγή είναι απαράδεκτη.

25 Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η έφεση αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

Καμιά διαταγή για έξοδα.

*Η έφεση απορρίπτεται
χωρίς διαταγή για έξοδα.*